

Diumenge II (B) d'Advent

Text de l'Evangelí (Mc 1,1-8): Comença l'Evangelí de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit: «Jo envio davant teu el meu missatger perquè et prepari el camí. És la veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes».

Es presentà, doncs, Joan, que batejava en el desert i que predicava un baptisme de conversió per al perdó dels pecats. Anaven a trobar-lo gent d'arreu de Judea i tots els habitants de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Joan duia una roba de pèl de camell i portava una pell a la cintura; s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més fort que jo, i jo no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li les corretges de les sandàlies. Jo us batejo amb aigua, però Ell us batejarà amb l'Esperit Sant».

«Es presentà, doncs, Joan, que batejava en el desert i que predicava un baptisme de conversió»

Fr. Faust BAILO
(Toronto, Canadà)

Avui, quan el teló del drama diví s'alça, podem escoltar ja la veu d'algú que crida: «Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes» (Mc 1,3). Avui, ens trobem en Joan Baptista quan prepara l'escenari per a l'arribada de Jesús.

Alguns creien ben bé que en Joan era el ver Messies. Ja que parlava com els antics profetes, dient que l'home ha de sortir-se'n del pecat per a fugir del càstig i tornar-se cap a Déu per a trobar la seva misericòrdia. Però aquest és un missatge per a tots

els temps i tots els llocs, i Joan el deia amb gran urgència. Així, es produí que una riada de gent, de Jerusalem i de tot Judea, inundà el desert de Joan per tal d'escoltar la seva prèdica.

Com és que Joan atreïa tants homes i dones? Certament, malparlava d'Herodes i dels caps religiosos, un acte de valor que fascinava la gent del poble. Però no estalviava, alhora, paraules fortes per a tots ells: ja que ells també eren pecadors i havien de penedir-se. I, en confessar llurs pecats, els batejava al riu Jordà. Per això, Joan Baptista els encisava, perquè entenien el missatge de l'autèntic penediment que els tractava de trametre. Un penediment que era quelcom més que una confessió del pecat —en ella mateixa, un gran pas endavant i, de fet, un de molt formós! Però, també, un penediment basat en la creença que només Déu pot, a l'ensem, perdonar i esborrar, cancel·lar el deute i escombrar les deixalles del meu esperit, redreçar les meves rutes morals, tan deshonestes.

«No feu malmeteu aquest temps de misericòrdia ofert per Déu», diu Sant Gregori Magne. —No fem malbé aquest moment per a amarar-nos d'aquest amor purificador que se'ns ofereix, podem dir-nos, ara que el temps de l'Advent comença a obrir-se davant nostre.

Estem preparats, aquest Advent, per a redreçar els camins pel nostre Senyor? Puc fer esdevenir aquest temps, un temps per una confessió més veritable, més penetrant a la meua vida? En Joan demanava sinceritat —sinceritat a un mateix— al temps que l'abandonament a la misericòrdia Divina. En fer-ho, ajudava el poble a viure per a Déu, a entendre que viure és qüestió de lluitar per obrir els camins de la virtut i deixar que la gràcia de Déu vivifiqués llur esperit amb la seva joia.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Sabem d'una triple vinguda del Senyor. A més de la primera i de l'última, hi ha una vinguda intermèdia. Aquesta vinguda intermèdia és com una sendera per la que es passa de la primera a l'última: a la primera, Crist va ser la nostra redempció; en l'última, apareixerà com la nostra vida; en aquesta, és el nostre descans i el nostre consol» (Sant Bernat)

-

«Un dels trets essencials i característics de Déu es que es el 'Déu-que-ve'. No és un Déu que és al cel, desinteressant-se de nosaltres i de la nostra història, sinó que és el 'Déu-que-ve'. És un Pare que mai deixa de pensar en nosaltres» (Benet XVI)

-

«Amb Joan Baptista l'Esperit Sant inaugura, prefigurant-ho allò que realitzarà juntament amb el Crist i per mitjà d'ell: retornar a l'home la 'semblança' divina. El baptisme de Joan era de penitència, el de l'aigua i de l'Esperit serà un nou naixement» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 720)